

ОСТАННІ НОВИНИ

15:28 В Україні рекордно дорожчас одна комунальна послуга: для декого, можливо, на 216%

15:03 Посадіть цей куц біля дому: преди вірили, що він захищас від зла та притягає коханнтя

14:47 Вдала рибалка у Варшаві обернулася для українця депортацією з Польщі: у чому звинуватили рибалки

14:24 4 найзухваліші схеми, жертвою яких може стати кожен: у поліції розкрили маніпуляції шахраїв

14:08 Домашній зефір із клубники: простий рецепт, який з'їдається миттєво

13:52 Головні правила вирощування буряків: що має знати кожен городник

13:28 Курс долара в Україні: яким

«Ваша мама жива. Шукайте», — сказала екстрасенс'': в Одесі дочка через 21 рік знайшла зниклу безвісти матір

6:20 — 10 жовтня 2021

Катерина КОПАНЄВА, «ФАКТИ»

21 рік тому Тетяна Присяжна, яка жила в одному з сіл Полтавської області, виїшла з дому і не повернулася. Рідні довго її розшукували: телефонували до знайомих, зверталися в поліцію, на телепрограми й навіть до екстрасенсів. Але знайти жінку не вдалося. «Йшли роки, і всі навколо думали, що мама померла, — каже дочка Тетяни Яна. — Я й гадки не мала, що з нею і де вона. Але вірила, що вона жива».

А нещодавно Яні надійшов дивний дзвінок з сільради. Чинovníки запитували дані її матері. Виявилось, до сільради надійшов запит з Одеської області, де волонтери прихистили жebraчку, яку разом з іншими бездомними підгодували на залізничному вокзалі. Літня жінка назвала своє ім'я та місто, де раніше проживала. Вона виявилася мамою Яни.

Коли Тетяна втекла від ромів, на яких працювала, на неї напали, сильно побили та пограбували

— Цю жінку ми помітили біля залізничного вокзалу в Одесі, — розповідає «ФАКТАМ» волонтер і голова громадської організації «Нове життя» Федір Герасимов. — Наша мобільна бригада там регулярно годує бездомних, і Тетяна була серед них. Нас здивувала її граматна мова. Вона справляла враження ерудованої та вихованої людини. Коли взимку Тетяна потрапила до нашого пункту обсервію, ми більше про неї дізналися. Виявилось, вона понад двадцять років живе на вулиці. З якої причини залишилася без даху над головою, спочатку не розповідала. Це ми з'ясували пізніше, коли стали допомагати їй з відновленням документів. Зробили за допомогою журналістів відповідні запити, і інформація дійшла до села, де раніше жила Тетяна. А потім і до її родичів.

Незабаром Федору написала незнайомка на ім'я Яна.

— Відправивши мені фотографію Тетяни, вона обережно запитала: «Чи була у вас ця жінка?» — задує Федір. — Я відповів ствердно. «Чи жива вона?» — запитала. Коли я сказав, що жива, жінка зателефонувала в сльозах: «Це моя мама! Ми шукаємо її вже 21 рік!». Я відразу запитав, чи готова вона її забрати. «Це навіть не обговорюється. Звісно!» — відповіла Яна. І розповіла, що у Тетяни, виявляється, п'ятеро дітей: син і чотири дочки. Після сварки з сином Тетяна й зникла. З того часу, за словами Яни, де тільки вони матір не шукали.

Після розмови з Яною я підійшов до Тетяни й запитав, чи є у неї діти. Почувши запитання, жінка відразу почала плакати. «Мені зателефонувала ваша дочка. Діти хочуть вас забрати!», — сказав я. Після цих слів Тетяна буквально впала в ступор. «А я їм потрібна?» — запитала. «Звичайно, — кажу, — Вони давно вас шукають». Тетяна довго плакала. Розповіла, що 21 рік тому сама пішла з дому, про що дуже шкодує. Образилася на сина, сіла в перший-ліпший потяг і так опинилася в Одесі. Чекала, що діти будуть її шукати. Вони й шукали, але вона цього не знала, і вирішила, що нікому не потрібна. Оскільки у неї не було ані грошей, ані знайомих в Одесі, опинилася на вулиці.

Потім — життя в підземному переході, жebraцтво та напад. Тетяна працювала на ромів. Коли зважилася від них втекти, на неї напали, сильно побили й пограбували. Після побиття жінка частково втратила пам'ять і довгий час не могла згадати, хто вона і звідки. А коли щось згадала, повертатися до дітей вже не наважилася.

— Каже, боялася, що її не приймуть, — розповідає Федір Герасимов. — Зустріч Тетяни з дочкою нікого не могла залишити байдужим. Плакали і ми, і присутні на зустрічі журналісти. Яна відразу кинулася до матері. А Тетяна спочатку її не впізнала... «Це я, — тихо сказала Яна. — Ваша дочка». Ми дали їм кілька годин на те, щоб побули тільки вдвох. Вони довго розмовляли... Фактично знайомилися заново.

Перша зустріч у притулку для бездомних. «Всі ці роки я вірила, що мама жива», - каже дочка Яна

«Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги»

Коли кореспонденту «ФАКТІВ» вдалося поговорити з Тетяною, вона ще була у притулку для беззахтьків. Але вже активно збиралася додому — діти повинні були забрати її через кілька днів.

— Я дуже хвилююся, — зізналася «ФАКТАМ» Тетяна. — Не віряться, що все це насправді відбувається. Вже настільки звиклася з думкою, що мій дім — вулиця. Складно навіть уявити, що у мене може бути інше життя. А воно ж колись було... У тому житті у мене була сім'я. Чоловік, п'ятеро дітей. З чоловіком ми, щоправда, розлучилися, коли діти були ще маленькими. Він випивав, а потім ще й підхопив туберкульоз. З того часу дітей виховувала я сама. Працювала на двох роботах — на харчовому комбінаті й в маслоцеху. Ви запитаете, чому пішла...

Це сталося після сварки з сином. Діти вже були дорослими. Вадим отримав важкий опік руки, і лікарі наполягали на ампутації. Але ми боролися за цю руку як могли. Лікування було настільки дорогим, що мені довелося продати майже все, що було. А потім ця сварка... Мені боляче й навіть соромно про це говорити. Вадим повівся некоректно, і ми наговорили один одному дуже неприємні речі... Я образилася, встала та пішла. Просто так, у нікуди. Навіть речі з собою не взяла. Одялася, як капуста, дійшла до вокзалу, сіла на перший-ліпший дизель і приїхала до Одеси. Мені було абсолютно все одно, куди їхати. Біль і образа буквально з'їдали мене зсередини. Потім тисячу разів пошкодувала про свій вчинок, але було, як мені здавалося, вже запізно. Я вже не могла повернутися.

— Чому?

- Спочатку через власну гордіню. Я очікувала, що діти одразу мене розшукають і попросять повернутися. І це більше образилася, коли минав тиждень, другий, а ніхто за мною не приїхав. Вирішила, що мене ніхто й не шукав. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на парковці, то на вокзалі. Життя бездомних — це зовсім інший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на паперті в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зважилася втекти, за що серйозно поплатилася... Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така...

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називас її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж єміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного своя історія. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала... Надя іноді могла прикластися до плечика, але була чудовою людиною. У неї була закрита форма туберкульозу, від чого вона потім і померла... Для мене її смерть стала великою втратою. До речі, познайомившись зі мною, вона стала менше пити. Інші бездомні навіть дивувалися: мовляв, що з Надею сталося, хто на неї так впливає? А я взагалі не п'ю. Курити курила, але не пшл. І це, до речі, мені теж допомагало.

Через те, що ніхто ніколи не бачив мене п'яною, до мене на вулиці ставилися з повагою. Інші бездомні завжди підкреслювали: «А наша баба Таня не п'є». Часто ділилися зі мною їжею, яку роздобули. Бувало, принесуть щось істівне, коли мене нема, і кажуть: «Тільки бабі Тані обов'язково залиште». А я своєю чергою ділилася з ними. Найчастіше хлібом. Це була єдина і найкраща їжа. Я точно знала, що якщо є хліб, буду сита. Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги.

— Книги ?!

— Так. Я постійно купувала книги в однієї людини в переході. З дитинства люблю читати. Без даху над головою прожити можу, а ось без книг точно не живу. Потім чоловіку, у якого постійно їх купувала, стало мене шкода, і він запропонував мені просто брати книги на прочитання і платити за це гривню. Я була йому за це дуже вдячна. Як і дівчаткам, які працювали на вокзалі й взимку дозволяли мені ночувати в кімнаті відпочинку. Там же я могла помитися, попатри речі. За це потрібно було платити певну суму, яку я спеціально збирала до зими. А влітку їздила купатися на річку. Завжди за цим стежила — дуже боялася, щоб ніхто не сказав, що їде брудна смердюча бомжиха.

«Я була впевнена, що маму, яка стільки років бомжувала, діти не приймуть»

Поступово у Тетяни відновилася пам'ять. Але повернутися додому вона все одно не зважилася.

— Мені здавалося, що тепер я вже точно не можу це зробити, — зізнається Тетяна. — Як з'явилися перед дітьми після всього, що зі мною трапилося? Зіслася давно вже не на сина, а на саму себе. До речі, декілька раз приїжджала в рідне село. Приходила на нашу вулицю та спостерігала за будинком. Побачу здалеку, що діти живі й здорові, — і їду назад, тому що моє місце, як я вже вважала, на вулиці... Я була впевнена, що дітям не потрібна і що маму, яка стільки років бомжувала, вони точно не захочуть прийняти.

Коли волонтери сказали, що дочка мене шукає і хоче забрати, не повірила... Пам'ятю її зовсім це юною. А зараз вона вже доросла жінка. Коли ми почали розмовляти, Яна сказала мені децю таке, про що знали тільки я та вона. Тільки тоді, напевно, повірила, що все це не сон...

Яна розповіла, що їхній батько, мій колишній чоловік, вже помер. Що дочка Оксана виїшла замж за турка і тепер живе в Туреччині... І що вони всі, виявляється, довго мене шукали. А знайти не могли тому, що в Одеській області про мене не було жодних відомостей. Мене жодного разу не затримувала поліція, я донедавна не жила в притулках. Тому 20 років про мене ніде не було інформації. Яна розповіла, що ходила до екстрасенса і та сказала: «Мама жива, шукайте».

— Ми вірили. У мене язик не повертався сказати, що мама померла. Тому що я знала, що це неправда, — голос Яни тремтить. — У той час не було блогерів, не настільки було розвинене телебачення. Якіби це сталося два-три роки тому, я б підняла такий галас... Але тоді мені було 18 років, і я не знала, що це можна зробити. Кілька разів писала на «Жди менея», але не отримувала відповіді. Адже тоді не було навіть мобільних телефонів... Я переконувала себе в тому, що мама жива. Кожен раз у будь-якій ситуації говорила собі: а мама б зробила так, мама сказала б так... Наша мама дуже розумна людина.

За словами Яни, ані вона, ані інші діти Тетяни не ображаються через її втечу: «Що було, то було. Все це тепер неважливо. Важливим є те, що мама з нами».

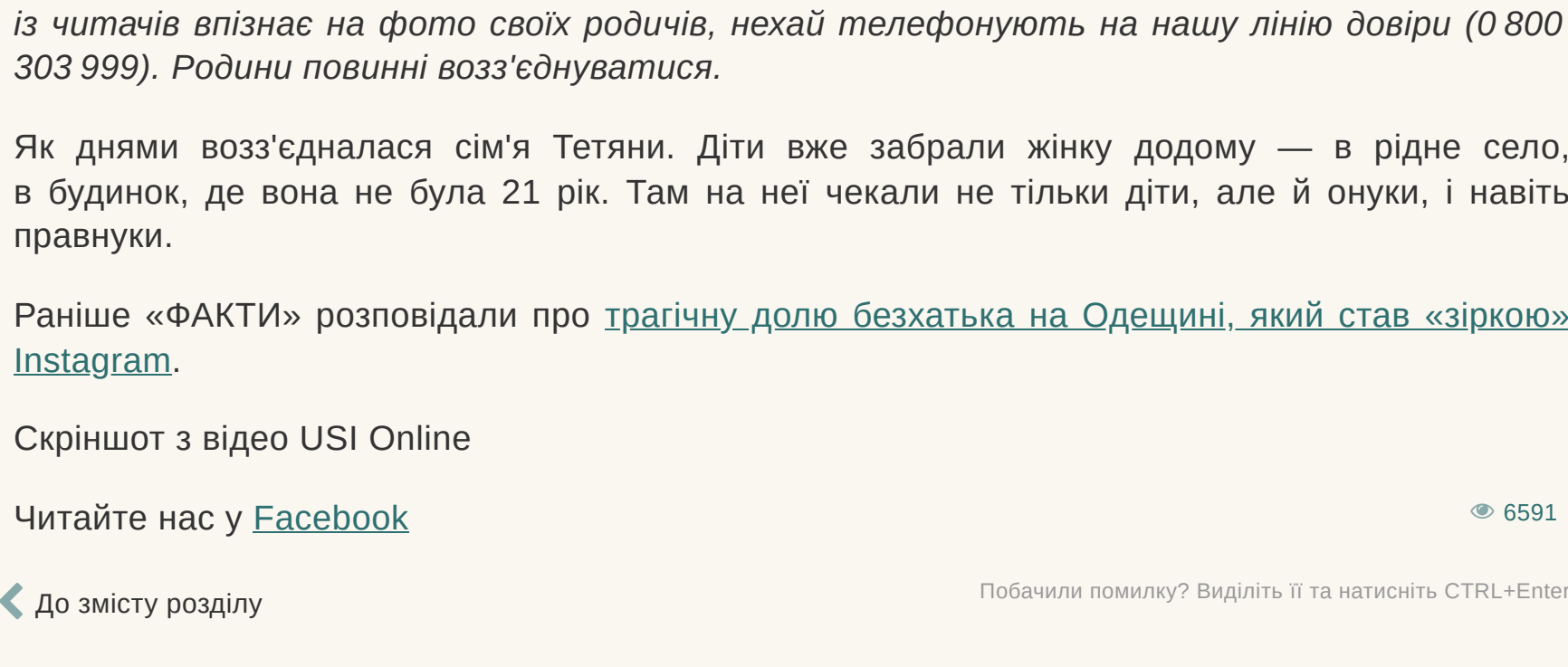
— Я теж хотіла б забути минуле, — каже Тетяна. — Зараз найбільше хочеться обійняти дочок і сина і сказати, як я їх люблю. І завжди любила.

— У Тетяни прекрасні діти. Дочка Яна так на неї схожа, — розповідає Федір Герасимов. — Напевно, всі ми іноді робимо чинки, які не підходять здоровому глузду. І найпростіше заради засудити. Але я за те, щоб не засуджувати, а допомагати. Багатьом людям, які зараз знаходяться в притулку, історія Тетяни дала надію: може, і їх так хтось знайде?

Більшість бездомних взагалі не знають, що з їхніми рідними, чи живі вони. Наші швидкі допомоги регулярно забирають бездомних з вулиць, а мобільні групи годують їх по місту. Ми часто знімаємо це на камеру, виставляємо фото та відео. Якщоко іпном хтось із читачів впізнає на фото своїх родичів, нехай телефонують на нашу лінію довіри (0 800 303 999). Родини повинні возз'єднуватися.

Як днями возз'єдналася сім'я Тетяни. Діти вже забрали жінку додому — в рідне село, в будинок, де вона не була 21 рік. Там на неї чекали не тільки діти, але й онуки, і навіть правнуки.

Раніше «ФАКТИ» розповідали про трагічну долю беззахтька на Одещині, який став «зіркою» Instagram.

Скріншот з відео USI Online

Читайте нас у Facebook 6591

До змісту розділу Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкувана версія ✉ Лист редакторові ⚠ Поскаржитися

f Поділитися 0 ✉ Поділитися t Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

<p>Чи треба знати тільки з союск перед вадними: відповідь виробників</p>	<p>Водогрій — несподівані ціні. Терезам — складні розмови, а Освам — конфлікти: гороскоп на вихіді</p>	<p>Нацбанк ввів нові правила для доларів: які кумари можуть не прийняти</p>	<p>Що додати в каву, щоб прибрати проту: простий лайфхак від експертів</p>
--	--	---	--

Новини партнерів

<p>Мапа сайту</p> <ul style="list-style-type: none">Україна Політика Гроші Події	<ul style="list-style-type: none">Світ Пряма лінія Блоги Спорт Фотобл	<ul style="list-style-type: none">Культура Шоу-бізнес Фігура дня Суспільство Стиль життя	<ul style="list-style-type: none">Книга рецеттів Шоу-бизнес Люди та звірі Життєві історії Суспільство 25 років потому	<ul style="list-style-type: none">Історія сучасності Наука та технології Клуб спіоківани Залитайте у Фактів	<ul style="list-style-type: none">Іменинники дня Гороскоп Курс валют Фотобакти Погода
--	---	--	--	--	---

Реклама | Передплата | Контакти | Приватність і співнута | Правила користування сайтом факту.а

© 1997—2026 «Факти та коментарі»

Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.

ПОПУЛЯРНЕ

- 1 Батько лишев Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і училище: вийшла книга про українську інтелгенцію початку XX століття
- 2 Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але слитав: «Ви Петлюра?» — і після ствердого відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР
- 3 «Тактика просочування малими групами вже не дає ворогу тих результатів, на які він сподівався»: команди полку безпілотних систем «Лавра»
- 4 «Артист в Україні — ніхто»: популярний співак та телеведучий ХАС про зміни під час великої війни
- 5 «Ми заходили на позиці, які знищувалися в нуль»: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті

* Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода 06.06.26, вдень

Кіев

+26° вологість: **99%** тис.: **747 мм** штер: **3 м/с**, **Південний**

Погода на 10 днів від [sinoptik.ua](#)

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

Героїня «ФАКТІВ» Тана Вороніна, яку 16 років тому спотворив сірчаню кислотю обжарений залізнякник, народила двійнят

Не шкодує, що Бог дав таких дітей, — мати-героїня одна виховує п'ятьох дітей, четверо з них — з інвалідністю

«Свого чоловіка та донечку ніколи не бачила»: після втрати зору у 28 років вінничанка створила рок-групу музикантів з особливими потребами

Дитина-кальклятор: 15-річний школяр множить десятки, сотні та мільйони в умі

«Під час обстрілу я згадувала чоловіка та молилась»: у родині Олени Кукли всі захищали Україну — вона, її син, чоловік і брат

22 січня 2022 12:40

